

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 60 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 34
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Nr. 6701 Bis.

Concurs.

Devenind vacante 2 stipendii de stat à una mii (1000) corône, pentru calificarea superioară a absolvenților de cursul teologic din arhiepiscopia ortodoxă română a Transilvaniei, în scopul conferirii acelor se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Concursurile se se trimită la adresa consistoriului arhiepiscopale în termenul indicat, provădute cu următoarele documente:

1. carte de botez;
2. testimoniu de maturitate;
3. absolutoriu teologic;
4. adeverință de la medic despre starea sanitară;
5. declarațiune, că va urma toate cursurile universitare, cari i-se vor indica de aici, și va face examenele normale în regulamentele universitare, și că la cas de a întrerupe studiile universitare va restitui suma stipendiului folosită;
6. declarațiune, că după terminarea cursului universitar se va aplica în serviciul bisericeii;
7. eventuale alte documente recomandătoare.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc, ținută la 25 Iunie 1903.

Consistoriul arhiepiscopale.

Sfinții Apostoli.

De Al. Popescu-Drajna.

Nouă-spre-zece vécuri încheiate au trecut și séménța evanghelică sãdită în inimile omenestii atât de mult a încolțit și înfrățit, în cât lanurile credincioșilor s'au întins preste tot pãmântul, ear' l'etranul arbor al creștinismului acopere și umbră cu ramurile sale întrãga omenime.

Nouă-spre-zece vécuri încheiate au trecut, și Dumnezeu știe câte vécuri turbate, câte uragane nãprasnice, câte furtuni îngrozitoare au amenințat cu smulgerea din rădăcină a acestui arbor cu umbră dulce și mulțamitoare.

Dar' toate au fost ca umbra norilor ce trece amenințătoare preste piscul munților.

Iudei, păgâni,eretici, schismatici, — o armată de tot coloritul — l'a atacat în însași ființa sa, cu armele cele mai murdare și mai defăimante. Nici o lucrare sfântă, nici o instituție a religiunii creștine n'a rămas neatinsă de batjocura dușmanilor de mörte ai creștinismului și de derisiunea fiilor sei cei vitregi.

La toți acestia de o potrivă biserica creștină nu li-a opus de cât arma adevărului principiilor sale, abnegațiunea conducătorilor ei și mai presus de toate răbdarea, zelul, devotamentul și eroismul apostolilor.

Udat pãmântul, îngrijit și plivit răsădul bine de apostoli zeloși în via Domnului, nu putea, ca această séménță să nu răsără așa de măreț și să nu dea ródale sale, cu toate opresiunile și cu totã grindina cernută din norii mâniei dușmanilor ei.

Știa Christos, că voind să se răsbolască cu pasiunile, cu viciile și rău-

tatea lumii acesteia, avea să se lupte cu omenimea întrãgă, care era supusă și ascultătoare acestora. A căutat deci să și alegă oșteni viteji și convinși de puterea împãratului, în armata căruia se înrolă, a căutat să pună în serviciul bisericeii sale apostoli devotați dumnezeirii și nepătați de umbra necredinței.

Dintr'acestia și-a ales, pe acestia i-a armat cu lancea răbdării, cu arcul blândității și cu scutul dreptății și i-a trimis să pescuiască ómeni în mreja învățăturilor evanghelice și să înfrunte toate vijeliile cumplite ale inamicilor sei.

Cât de vrednici au fost acesti aleși ai Domnului, cât de viteji au fost acesti oșteni neînvinși ai creștinătății!

Petru d. e. chemat la apostolat de fratele său Andreiu, cel întâiu chemat, părăsi lumea cu tot ce o încunjură și luă crucea lui Christos, urmându-l întru toate și devenind apostolul Israelitenilor prin escelință.

Pavel earăși convertit la creștinism pe drumul către Damasc, unde se ducea să omóre creștinii, — printr'o minune dumnezeiească, din cel mai fanatic asupritor al bisericeii lui Christos acum devine cel mai neobosit și mai zelos apărător al ei, devine apostolul nẽmurilor, apostolul păgânilor.

Glasul evangheliei se trimbițeză prin gura acestora în toate lăturile pãmântului și minunile ce însoțiau predicarea lor dădă avânt credinței în Iisus.

Plini de zel și abnegare, ei umblau din sat în sat și din oraș în oraș predicând cuvântul adevărului și ducând viața în cea mai de pe urmă săracie, muncind cu mâinile, ca să și agonisescă pâinea.

În întrãga lor activitate apostolică ei se supun ostenelelor, suferințelor și necazurilor celor mai grele, lucrând zi și noapte, fără încetare, în via Domnului.

Fructele ostenelelor lor sunt mărețe. Ori-unde le calcă piciorul, prinde rădăcină biserica lui Christos; ori-unde le ajunge cuvântul, încolțește credința în Iisus.

Persecuțiunile, ce ei au îndurat în activitatea lor apostolică, au fost multe și grele, acușățiunile împotriva lor ne-númerate și totuși n'au desperat de sorte, ci pretutindeni, în lanțuri, în închisóre, în peșteră, pe mare, anunțau glasul evangheliei la totã zidirea.

Dzeu i-a iubit și s'a făcut minunat întru ei.

Dzeu a ascultat glasul lor și nu i-a părăsit în véc, călăuindu-le neîncetat pașii pe cărarea sfințeniei și nemuririi.

Dzeu i-a îmbrăcat cu haina autorității și puterii ertătoare, zicându-le: „Ori câte veți lega pe pãmânt, legate vor fi și în ceriu; și ori câte veți deslega pe pãmânt deslegate vor fi și în ceriu”.

Dzeu i-a purtat victorioși pretutindeni și i a intrarmat cu cuvântul înțelepciunii și cu platoșa răbdării.

Faptele apostolilor, — prima istorie a bisericeii creștine, — descriu așa de viu activitatea misionară a acestor doi corifei ai creștinătății, istorisesc în linii așa de mișcătoare suferințele îndurate, în cât rămânem de multe-ori puși pe gânduri, dacă natura omenescă e capabilă de toate acestea?

Caracterul lor minunat făcea, ca pretutindeni unde ei își făceau apariția, să i întimpine bolnavi, așezați pe paturi, ca venind Petru ori Pavel, măcar umbra unuia din doi să umbrască pe vre-unul dintr'ei bolnavi.

Petru vindecă pe schiopul de la ușa bisericeii, care i cerșia un ban, vindecă pe Enea slăbănogul de 8 ani, zăcând la pat, și învie în Iope pe Tavita, care murise.

Pavel orbește cu cuvântul pe Elimă, un evreu amăgitor, aflat la curtea lui Sergiu Paul, guvernatorul insulei Cipru, pentru-că reținea pe acesta de la credința în Iisus; înviează pe Eutihie care a murit sdrobot de cădătură, și vindecă pe ologul din Listra.

Toate minunile ei le sãvârșiau în numele și cu puterea lui Iisus, pe care îl invocau întotdeauna.

„Argint și aur nu am”, zice Petru către schiop, „dar' ceea-ce am îi dau: în numele lui Iisus Nazarinenu scólă și umblă.”

Petru și Pavel sunt cei doi stâlpi puternici cari au susținut creștinismul în fașă și au purtat pe umerii lor toate greutatele răspândirii unei religiuni nouă și ostile puterii păgânești. Persecuțiunile și suferințele îndurate de ei, — căci n'a fost închisóre în care Pavel să nu fi zăcut — n'a făcut altceva de cât a oțelit și mai mult creștinii și a dat aripi sémínței evanghelice, ca să sbóre pretutindeni.

Centrul și principiul vital al învățăturii lui Pavel este credința, ear' a lui Petru speranța. Cu toate acestea ei sunt tot una, ei sunt plantatorii și cultivatorii agrului creștinătății.

De acestia să se apropie necredincioșii, să le examineze viața și activitatea, să le afle rostul credinței și atunci să se întrebe dacă necredința lor mai pôte fi justificată.

Petru convins de veritatea cuvântului lui Dzeu își lasă soția și copiii și urmărează pe Iisus în tot locul. Pavel educat în școlă lui Gamaliel, cel mai erudit om al timpului, dar' și cel mai înverșunat dușman al creștinilor, se convinge de originea dumnezeiească a creștinismului și din persecutorul cel mai fanatic al bisericeii lui Christos devine apostolul ei cel mai zelos.

Cât de erudit era Pavel ni-o demonștră epistolele sale trimise bisericeilor fondate de el. El nu era simplu, el nu putea să se înșele. El a fost martor ocular la toate actele cari au determinat lățirea creștinismului, și numai așa s'a convins.

Cei îmbrăcați în haina științei, nu lăpădați cămașa credinței în Iisus, căci aveți înainte probe puternice cari vă dovedesc originea dumnezeiească a învățăturilor sale.

Cei travestiți în această haină, aruncați masca necredinței, ce ați împrumutat-o pentru a complăcea lumii ce vă încunjură, căci iată un erudit, fanatic luptător contra creștinilor, convertindu-se în urma convingerii sale.

Cei dedicați lui Dzeu luați pildă de la acesti neobosiți în via Domnului, căutați să îndepliniți faptele legii, ca să fiți fără de pată și plăcuți lui Dzeu.

Recunoștința.

Discursul festiv rostit de directorul V. Oniș cu ocaziunea încheierii anului școlar la gimnasiul român din Brașov pe tema recunoștinței, e următorul:

„Iubită tinerime școlară! Domnilor și dómnelor! Mare, foarte mare este numărul acelor virtuți, al căror complex formeză caracterul moral al omului; această țintă supremă a ori-cărei învățături în școlă.

Și dacă — din norocire — virtuțile nu ar fi de la natură strîns legate între olaltă, așa de strîns, în cât omul, care este împodobit cu 1—2 virtuți cardinale, în același timp trebuie să le aibă și pe celelalte, — ar trebui să perdem nădejdea de a ni-le pute v'odată însuși.

Să-mi dați voie să relev de astădată una singură dintr'ele multe virtuți, cari constituie podoba sufletului omenesc, și să 'ncerc totodată a arăta, cum această singură virtute este de la natura sa strîns legată de o serie întrãgă de virtuți alese, fără de cari ea nu pôte să existe. Virtutea această, despre care voi să vorbesc astăzi, este: „Recunoștința”.

Ce este dar' recunoștința?

„Recunoștința” este o virtute, care izvoarește dintr'un sentiment de stimă și iubire devotată față cu aceia, de la cari ființa noastră s'a împãrtășit v'odată cu un bine. Acest sentiment își ajunge punctul de culminațiune, când se afirmă ca o voință tare pentru a răsplăti cu bine binele, de care ne-am împãrtășit. Și dacă voința această tare rămâne continuă și neștrămutată în viața noastră întrãgă, atunci ea este o virtute aleasă: virtutea recunoștinței.

Cine nu-și aduce aminte de farmecul viu al basmelor noastre populare, cari în graiul lor simplu și naiv ne povestesc despre recunoștința câte unui animal față cu voinicul ce i-a făcut v'r'un bine? Cine nu-și aduce aminte cu mulțamire sufletescă de peștele nãzdrăvan, a cărui viață o cruțase voinicul din poveste, ear' peștele la timp de mare cumpenă pentru voinic, îi găsește și îi aduce din apele mării iapa vrăjită a babei blăstămate, ce i-se dase lui în pază, salvând astfel viața scumpă a voinicului. Cine a uitat istoria șorecelului care din recunoștință a scăpat leul din cursă, roțind funiile, în cari se prinsese?

Recunoștința, pe care o admirăm și la animale, ne apare la ómeni, ființe superioare, într'o formă mai înaltă și mai fină și în chipuri mai variate.

Recunoștința, ca virtute omenescă, este mama unei serii întregi de virtuți. Iată cum!

Viața, bunăstarea, sănătatea, cultura, pozițiunea noastră socială, succesele noastre ideale și materiale, în sfîrșit tot ce suntem și ce avem noi, avem să mulțămim de fapt unei infinite serii de factori, cari au conlucrat, și împreună au ajutat, ca noi să fim împãrtășiti de tot acel bine, ce ni-l oferă ziua de azi.

Cu cât este cineva mai cult, cu cât mai profund știe pãtrunde gândul lui în problemele rațiunii și în fine cu cât mai independent este modul seu de a judeca, cu atât ochiul minții sale va recunoște un număr mai mare de factori, cari au conlucrat la realizarea acelei bunăstări, de care el azi ca individ se bucură. Din această recunoștere a minții sale însă se va naște în mod involuntar o serie nesfîrșită de sentimente vii de recunoștință în inima lui față cu întrãga mulțime de factori amintiți. Și aceste serii de sentimente de recunoștință constituie de fapt o serie mare de tot atâtea virtuți alese, suprema podoba a sufletului omenesc.

Câteva exemple:

Omul cu adevărat cult, pe lângă sentimentul de recunoștință față de părinții săi trupești, primii și cei mai evidenți binefăcători ai fiește-căruia dintr-un noi, așa dar' pe lângă iubirea și cinstirea părinților, nu va uita nici-o dată de binefacerile culturii, pe cari le-a primit în școlă de la dascălii săi, acești părinți spirituali ai lui, el va fi deci în totă viața lui recunoscător față de aceștia.

Omul cu adevărat cult nu va uita, că școlile, în cari au crescut, s'au înălțat din sudorea și dragostea nămolului mare, a națiunii din care el face parte, că ele lucrează pe pământul scump și strămoșesc al patriei, care ne hrănește și ne ocrotește, că binefacerile păcii le gustă mulțămîntă stăpînirii înțelepte a monarhului, a părintelui țerii, — și iată că suflul lui s'a împodobit cu o nouă serie de virtuți mari și nobile: iubirea de nămol, iubirea de țară și loialitatea de cetățean.

(Va urma).

Monumentul „Laurian”.

În anul trecut, cu ocaziunea întrunirii membrilor societății „Laurian” compusă din colegii de la liceul „Mateiu Basarab” (București) ai profesorului pensionat Dimitrie A. Laurianu, s'a fost luat hotărîre, ca să se facă un monument (bust) lui August Treboniu Laurian. În scopul colectării sumei necesare a fost aleasă o comisiune de zece membri, care în curs de un an a realizat frumoasă hotărîre.

Martii (1 Iulie st. v.) s'a făcut desvîlirea monumentului, în prezența reprezentanților M. Sale regelui Carol, a reprezentanților: guvernului, dietei, senatului, capitalei, Academiei, Ateneului, universității și ai celorlalte instituții culturale din țară, ai justiției, presei, etc. ear' din partea familiei fiind prezenți fiii lui A. T. Laurian: Dimitrie Laurian cu soția și copiii, Alexandru Laurian cu soția și copiii.

Actul desvîlirii s'a început cu serviciu divin, oficiat de părintele profesor Iordăchescu, după terminarea căruia profesorul Stefan Ioan a rostit o frumoasă cuvîntare, în care începînd cu descrierea stării școlilor din principatele române acum o sută de ani, a continuat astfel:

„Precum într-o familie frații cei buni se ajută într-o dinșii, tot-asemena se întîmple, și e bine să se întîmple, și într-o membrii aceluiași popor, pe cari s'orțea i-a împrăștiat în țeri și sub stăpîniri deosebite.

Nouă, Românilor din principate, ni-au fost de mare sprijin ideile înalte, dătătoare de viață, ce ni-au venit din Ardeal, de la frații noștri de preste munți.

Ca reprezentant al acestor idei generose și binefăcătoare ocupă un loc de onoare August Treboniu Laurian în dezvoltarea culturală a țerei noastre.”

Schițeză apoi biografia lui Laurian (născut în Fofeldea, în Transilvania la 1810) și activitatea lui pe terenul învățămîntului public în Moldova, caracterizându-l astfel:

„Laurian publică cărți pentru diferite studii, ține lecțiuni, și de matematici și de grecește și de fizică și de istorie și de latină și de cosmografie și de filosofie, la colegii și la Academie; își alege colaboratori la propagarea luminei pe Simion Bărnuțiu, pe Micle, pe Suci, și pe alții alți luptători ai cugetării, pe cari i-a adus el la Iași. „Când se făcu domn al Principatelor-Unite Alexandru Ioan Cuza, Laurian veni în București, pentru a reîncepe aici activitatea întreruptă prin evenimente de la 1848 și continuată în Moldova”...

Tractînd apoi despre activitatea lui Laurian în București și făcînd amintire de faptul că M. Sa regele Carol de la el a luat instrucție de limba română, zice referitoriu la acest fapt următoarele:

„Îndată după venirea în țară a principelui Carol de Hohenzollern, August Treboniu Laurian, care era membru al Constituantei, fu însărcinat cu misiunea de profesor al Domnului, pentru limba și istoria nămolului. Cum și-a îndeplinit Laurian această misiune, o știe Maiestatea Sa Regele, Care pomenește totdeauna cu drag numele acestui mare învățător al nămolului, o bănuim noi cu toții, cari vedem ce comoră de sentimente românești se găsește în marele suflet al Suveranului nostru”...

„După o viață de 70 ani, într-o chinată nămolului, Laurian se stinge la 1881, încununat de iubirea prietenilor, de admirațiunea elevilor, de stima și recunoștința tuturor Românilor”, — încheie oratorul.

A vorbit apoi dl C. F. Robescu, primarul capitalei, promițînd — în numele capitalei, — că va purta grija de monument și că va face consiliului propunere, ca pieței Lucaciu să i-se schimbe numele în „piața August T. Laurianu”, spre a perpetua și prin această amintirea lui ca o pildă de urmat pentru generațiunile tinere și cele cari se ridică acum.

Ceremonia desvîlirii s'a terminat la 10¹/₂ ore.

Monumentul e ridicat în piața Lucaciu, în apropiere de casa lui Laurian, e făcut de sculptorul C. Balăcescu și constă din: un postament de înălțimea a două trepte, pe care se ridică o coloană dreptunghiulară, pe care se află așezat bustul în marmoră și de mărime naturală, de o asemănare perfectă.

Pe coloană, pe o placă de metal galben, e inscripția următoare:

Lui August Treboniu Laurian
1810—1881
Scolarii și admiratorii săi
1908.

De la sate.

Sfințirea bisericii din Tecsești.

Craiva, 28 Iunie v.

La marginea de cătră răsărit a munților apuseni se află comuna politică Delu-Geogiului, formînd două parochii: Cristești și Tecsești în protopresbiteratul Alba-Iulia. Una din aceste parochii, anume Tecsești, în ziua de 24 Iunie v. (nașt. Sf. Ioan) a avut o zi de rară bucurie într-o cele multe de neșaz și întristare.

Acăsta parochie constătoare abia din 30—40 familii avea o bisericuță mică, scundă și întunecată, dar' pe lângă acestea aproape de a se ruina și a se prăbuși.

Conducătorii parochiei, în frunte cu veteranul lor paroch părintele Iacob Petricu și capelanul Dumitru Anca, luară în anul trecut laudabila decisiune, de a-și înnoi sionul învechit.

Prin stăruințe mari, prin jertfe și abnegațiune, un popor de o mână de oameni și cu o stare nu de invidiat, în restimp relativ foarte scurt își vîdă dorința realizată, „edificându-și o bisericuță nouă, nu mare, dar' după împrejurări destul de acomodată.

În dimineața zilei de 24 Iunie v. în frunte cu o cătă de călăreți, domnul șef tractual Ioan Teculescu, ca mandatar al Escelenției Sale Inaltpresafinitului Domn Arhiepiscop și Metropolit Ioan Metianu, încredințat cu conducerea actului sfințirii bisericii, și învățătorii de la țară (de sub pîlele munților) pornim din frunțașă comună Cetea și încet urcăm căile serpentine ce duc în munții apuseni, pe cari odinioară a scoborit Iancu cu mulțimea de popor la adunarea de la Blaj. Locuri romantice, unde privirea se desfășoară și gîndul omenesc se îndreaptă spre o lume nouă.

După o călătorie de 2¹/₂ ore iată-ne ajunși la locul destinațiunii. Aci ne așteaptă tot atîți preoți din munte și de la țară cu o mulțime de popor venit chiar din depărtări mari, străbătînd în munți spre a fi de față la actul solemn.

Clopotele dau semnul, conducătorii dă ordin de pregătire pentru sftul serviciu și 13 preoți în frunte cu domnul protopresbiter Ioan Teculescu încep sftul serviciu. Ii înșir cu numele: Eremie Iliescu (Stremț), Ioan Frâncu (Cetea), Victor Oțoiu (Mesentea), Alexiu Neagoe (Tibru), Ioan Morușia (Craiva), Ioan Neagoe (Geomal), Antoniu Repede (Geogiul-de-sus), Stefan Ivașcu (Cheia-Rimețului), Vasile Tecșa (Valea-Uzei), Mateiu Morușca (Cristești), Iacob Petricu și capelanul Dumitru Anca (din loc). Se începe liturgia perondându-se preoții fungenți la ectenii.

După finea liturgiei cu ceremonialul prescrip pentru acăsta, domnul protopresbiter, postându-se înaintea ușilor împărătești ține poporului adunat o măduvăsă cuvîntare, care a scos lacrimi de bucurie din ochii multora din cei prezenți. Vorbește despre cele trei virtuți creștinești din sfta evanghelie:

Credința care este fundamentul, nădejdea care formeză zidurile, și dragostea, care este coperișul. Scote în relief meritele cu deosebire ale veteranului paroch Iacob Petricu, care mare parte a jertfit din al său propriu, fiind poporul de munte espus și sărac, numai ca să-și vadă dorința realizată.

După cuvîntare, care a fost pîtrundătoare și mișcătoare de inimi, a urmat stropirea poporului cu apă sfințită. Terminat fiind întreg ceremonialul, inteligența totă, preoți, învățători, notariul și teologi, ear' din popor frunțașii, ne-am întrunit la un prînz comun la casa veteranului părinte Iacob Petricu, unde am fost serviți în mod mulțămitori amăsurați împrejurărilor. La masă n'au lipsit nici toastele, cel dintăiu a fost ținut de dnul protopop în onorea Escelenției Sale Inaltpresafinitului Domn Metropolit Ioan Metianu.

În decursul mesei s'au cântat mai multe cântece veselitoare din partea preoților și a tinerilor prezenți, dar' și poporul și-a exprimat bucuria prin darea mai multor salve din pistole primitive, de cari numai la munteni mai poți afla.

Pe la orele 5 ne-am depărtat, earăși cu o cătă de călăreți în frunță, petrecuți de sunetul clopotelor și bubuitul salvelor de pistole, ducînd cu noi suvenir plăcută, și dorul de a ne vedea earăși la astfel de acte în parochiile în cari ne așteaptă întrunirea nu preste mult.

Unul din cătă.

Din Mediaș.

Maialul tinerimei române.

— 28 Iunie v.

De-și în orașelul nostru Mediaș de un timp încoace au avut loc mai multe producțiuni declamatorice-teatrale și corale, împreunate cu mîndrele noastre jocuri naționale: călușeriul, bătuta și romanul, — nu s'a luat totuși nici o notiță în prețuitul nostru ziar „Telegraful Român” — de-și ar fi fost lucruri vrednice de reamarcat. (Nu ni-a scris nimeni. Red.)

În 14 Iunie a. c. am participat și eu la maialul tinerimei din Mediaș și cu deplină mulțămire sufletescă trebuie să mărturisesc, că am rămas satisfăcut.

Deore-ce nici de astădată n'am vîdut publicat nimic despre decursul acestui maial în foile noastre românești, din partea vre-unui scriitor mai competent de cît mine, datorința îmi impune să fac eu un mic raport despre decursul acestui maial, pe care vă rog a 'l publica în colonele mult prețuitului nostru „Telegraful Român”.

La 11 ore a. m. după terminarea serviciului divin, tinerimea adultă, în fermecătoarele noastre costume naționale se presintă la școlă noastră gr.-or. din Mediaș — dînd tributul lor de stimă și recunoștință vrednicului conducătoriu și învățătoriu Filon Necșa, prin esecutarea a lor două cântări în cor. Dl învățătoriu le răspunde în cuvinte pline de iubire, îndemnându-i la ordine și disciplină și preste tot la o prezentare corăspunzătoare în tot decursul maialului, spunîndu-le că la dsa însuși conducerea.

Terminată acăsta, se pun în rînd și în sunetul muzicii, într'un conduct impunător percurg stradele orașului până în piața-mare, unde în fața reședinței protopopești se opresc, spre a da onorurile cîvîncioase iubitelui lor părinte sufletesc, vrednicului nostru șef tractual Romul Mircea. Aici se adunase lume multă de străini, curioși de a vedea cum se știu prezenta Români, despre cari, în treacăt fie zis, nu prea aveau idei favorabile și preste tot cam puțină atențiune le dau.

Au rămas însă frapați de ordinea și disciplina observată de tinerii noștri românași și mirați de destoinicia cu care au știut să esecute cântările noastre naționale în cor.

Dl protopop Mircea încântat de prezentarea frumoasă a tinerimei, în cuvinte alese îi mulțamește pentru sentimentele prețioase ce îi păstrează și implorînd darul de sus, dorește succes bun la maialul ce 'l aranjază.

După terminarea acestei ceremonii frumoase, tot în aceeași ordine esemplară, urmați de o mulțime de admiratori, percurg piața mare, avînd în frunte în loc de stindarde două table împodobite cu inscripția „Reuniunea de cântări din Mediaș”, pe a doua „Tinerimea școlară”.

Observ la acest loc, că cu totă invidia lor, conlocutorii Săși au rămas uimiți și numai cuvinte de laudă se aușiau la adresa Românilor. De astă-dată din nou li-s'a dat ocaziune a se convinge, că Români noștri din Mediaș formeză un element bine încheat și vrednic de mai multă considerațiune.

Ajunși în pădure la locul destinat pentru ținerea maialelor, mai întăiu tinerimea joca cu o admirabilă măiestrie: călușeriul, bătuta și romanul, după cari apoi, vorba poetului:

Și ochese fete se 'nșiră la joc,
În cercul cel magic a 'l zării de foc.
Resună ghitară în cercul întins,
Și jocul se 'ncepe puternic ș'aprin.

Jur împrejur se 'nșiră cară, căruțe și teleguțe, se 'ntind apoi mese cu vinuri alese, cu mîncări bogate... ne iartă Dōmne din păcate?! Și ce să vă mai spun? Bucurie, bucurie, — vorbă multă în pustie, — dragoste și veselie în toate părțile. La 4 ore p. m. se face pauză. Tinerimea se posteză la o masă întinsă și delecteză publicul cu cântări în cor.

Și ca la toate ocaziunile n'au lipsit nici toastele. Dl protopop Mircea, după obiceiul strămoșesc, mai întăiu dă mulțămîntă lui Dzeu, că ni-a dăruit un timp frumos, apoi în graiul poporal, cum numai dsa știe vorbi poporului, arată însemătatea întrunirii noastre de astăzi, aduce laudele cuvenite bravului inv. Filon Necșa și tinerimei de sub conducerea dale și închină în sănătatea acestora. La cuvintele dlui protopop răspunde dl Filon Necșa închinînd în sănătatea dlui protopop, conducătoriu intelectual al acestei conveniri.

În numele tinerimei vorbește tinerul vîtav de călușeri Limbășan, închinînd pentru publicul asistent. Abstragînd de la o mică alusiune făcută la frații greco-catolici, cari s'au abținut nu știu din ce motive de la maial, vorbirea tinerului Limbășan a fost la loc.

În fine a vorbit clericul absol. Sever Chețian din Brateiu pentru bravii tineri călușeri, accentuînd, că numai ținerea cu atîta tenacitate la datinele și obiceiurile noastre naționale ni-a păstrat individualitatea națională în butul tuturor calamităților ce s'au descărcat în decursul timpurilor pe capul bietului român. Le pune la inimă a cultiva cu totă dragostea aceste avuții scumpe și a se feri de obiceiurile străine, ce încep a se încuiba în sînul poporului nostru.

Pe cît de impunătoare a fost eșirea în pădure, tot așa a fost și reîntorcerea a casă, oprindu-se convoiul la reședința protopopescă spre a mulțami părintelui sufletesc pentru atențiunea ce dase prin participarea cu atîta dragoste la maialul tinerimii. Și cu ocaziunea acăsta s'au produs tinerii noștri în mod laudabil, ceea-ce face onore conducătoriuului lor, zelosului inv. Filon Necșa. Ajunși la școlă s'a mai încins o dată hora mai aprinsă și mai animată și ar fi durat încă, dacă grijile zilei de mîne nu i-ar fi silit pe mulți să plece a casă. Căta de călușeri însă, mai voinici ca toți voinicii, a mai petrecut încă vre-o câteva momente la un pocal de bere cum s'ar zice, la hotel, până la 12 ore. Ne-am întors fiecare la vatră cu frumoase suveniruri și cu dorul ferbinte, de a ne vedea cît de des astfel întruniți.

Sunt rare momentele, când și bietului nostru țeran dat îi este a se emancipa de sub greutățile preocupărilor zilnice, dar' cu cît sunt mai rari cu atît ele sînt mai însuflețite și mai dătătoare de impuls spre înaintare în tot ce este nobil și frumos. Dorul înaintării a pîtruns în inimile Românilor noștri din Mediaș, dovadă, că se nîșă aruncată, într-o sudorea feței, de atîția ani, de neobositul învățător Filon Necșa, a cădut în pămînt bun și acum produce rōdele binefăcătoare. Și ce mulțămire mai perfectă este pentru un adevărat educator, de cît bucurîndu-se de rōdele ostenelelor sale? Acăsta servescă-i dlui inv. Filon Necșa drept recunoștință și laudă.

Ca ceva neplăcut și semnificativ, trebuie să comunic faptul, că inteligența noastră din Mediaș s'a abținut de la acăsta convenire, ceea-ce e de regretat.

Ce privește apoi pe frații gr.-cat. observ, că ar fi timpul să ne desbrăcăm o dată de preocupările confesionale și să înțelegem, că în prima linie suntem Români, apoi gr.-ort. și gr.-catolici!

Un asistent.

Esposiție de oi în Poiana-Sibiului.

— Raport special. —

— 14 Iulie n.

Comuna Poiana este una dintre cele mai mari comune mărghane din comitatul Sibiului. Numărul locuitorilor se ridică la 5000 suflete.

Singura ocupațiune a locuitorilor acestei comune a fost economia de oi, odinioară foarte rentabilă, ear' acum, schimbându-se împrejurările, a început să decadă, deoparte din cauză că produsele nu se mai caută așa bine; de altă parte din cauza multelor greutăți ce au să întâmpine la trecerea vitelor în România și la reîntoarcerea lor, deosebi partea cea mai mare din oi se trece în România spre pășunare.

„Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului“, care are de scop propășirea economică a Românilor din acest comitat și care de la înființare a dezvoltat o muncă deosebită, un zel nemărginit în scopul amintit, a creștut sosit timpul a se da deosebită atențiune economilor de oi, și spre acest scop a decis aranjarea unei esposiții de oi în Poiana pe ziua de 10 I. c.

Acăsta zi a fost așteptată cu mare bucurie din partea locuitorilor din Poiana și jur, mai ales anunțată fiind, că reuniunea de agricultură va fi reprezentată prin demnul ei president, dl profesor seminarial D. Comșa, și zelosul secretariu, dl V. Tordășianu, ear' reprezentant al comisiei economice comitatense va fi dl H. Mangesi, primpretorul cercului Măreurea.

La sosirea în comună au fost așteptați de întreaga inteligență din Poiana, numeros popor și primăria comunală, în numele căreia notariul, A. Micu, în scurte cuvinte a bineventat pe scumpii oșpeți. Dl president Comșa mulțamește pentru frumoasă primire.

După o mică pauză, la timpul stabilit în program dl president deschide esposiția și însoțit de juriul ales din comunele Poiana, Rod și Jina examinează cu scrupulositate fiecare grupă de oi espuse și fie-care membru al juriului și face notițe în scopul premiei.

Examinarea a durat mai bine de 3 ore.

Apröpe de orele 2 s'a întrunit juriul pentru a decide asupra premiei.

În considerare, că este prima esposiție în felul acesta și astfel esponenți nu au fost prea mulți, și pentru încurajarea economilor de oi, s'a decis să se premieze în raport cu calitatea oilor espuse, toți esponenții în număr de 36, numărul oilor espuse apröpe 200.

În bună înțelegere, fără părtinire s'a designat fie-cărei grupe de oi, berbeci sau miei, premiul meritat.

Se invită toți esponenții în una din salele școlii, unde, după o mândușă vorbire din partea presidentului, se purcede la împărțirea premiilor în suma de 200 cor., pusă la dispoziția reuniunii din partea comisiei economice a comitatului Sibiului.

Cu acest prilej s'au înscris ca membri ai reuniunii 14 inși din Poiana, apröpe toți economi de oi, membrii inteligenței fiind deja de mai nainte trecuți în registrele reuniunii.

Erau orele 4 când s'a finit cu împărțirea premiilor când frunțașii comunelor cari au participat la esposiție s'au întrunit la un frumos banchet aranjat în onörea vrednicului president al reuniunii și al secretariului. Dispoziție veselă a durat sub tot decursul prânzului, cu toate că ploia curgea șirö.

Ca la ori-ce veselie românească n'au lipsit nici toastele.

De remarcat e primul toast ridicat de parochul Ilie Dobrota în onörea oșpeților din Sibiul D. Comșa și V. Tordășianu, cari nu și-au pregetat a veni în mijlocul nostru pentru a da părinteștile povețe întru prosperarea economiei de oi. Al doilea toast a fost ținut de dl Comșa în onörea poenarilor.

Dl Tordășianu, ca om practic a folosit buna dispoziție a mesenilor spre a colecta câte 20 fileri pentru hala meseriașilor din Sibiul.

Cu totă obosela din decursul zilei, dl Comșa nu s'a mulțămît cu atâta, ci după banchet a întrunit în școlă de nou pe oieri spre a se informa mai deapropö asupra neajunsurilor lor.

Vedönd poenarii dragostea ce dl Comșa o nutrește pentru ei și nobilul scop ce l'urmărește la ori-ce convenire cu poporul, i-au arötat, ca unui adevörat părinte, toate päsurile

și greutățile ce au să întâmpine, și dl president li-a promis tot spriginul seu pentru delaturarea acelor greutăți.

Totodată li-a propus să se asocieze la olaltă împreună cu ceilalți economi de oi din comitat și să formeze o „societate a oierilor din comitatul Sibiului“, căci astfel vor pute mai ușor învinge necazurile deoparte, de altă parte și produsele lor le pot valora mai bine, ne mai fiind constrinși de multe-ori din lipsa de parale, ași vinde produsele cu prețuri foarte slabe.

Acăsta idee a fost salutată cu nespuse bucurie din partea poenarilor, cari îndată și-au ales 7 membri și anume 4 dintre economi, 3 din inteligență, cari în frunte cu dl Comșa și dl Tordășianu se facă pregătirile de lipsă împreună cu delegații aleși din Seliște, Rășinari, Rod și Jina pentru înființarea cât mai grabnică a societății oierilor.

Acesta e, în liniamente generale, rezultatul esposiției de oi din comuna Poiana, care mi-am ținut de datoriță a l'aduce la cunoștința publică, pentru-că chestia întrece marginile înguste ale unei comune și ideile sulevate, dacă trup se vor face, vor fi în stare a ridica economia de oi pe un nivel înalt și astfel va ridica și bunăstarea comunelor din comitatul Sibiului, îndeosebi a acelor, cari vor forma societatea de oi proiectată.

Ideile sulevate trup se vor face, de acăsta sunt sigur, când în fruntea afacerii stă un bărbat ca dl Comșa, care prin cunoștințele sale, prin dragostea ferbinte ce o nutrește pentru înaintarea economică a Românilor, a dat reuniunii de sub conducerea sa un avönt deosebit, invidiat chiar de conclocuitorii sași din comitat.

Poenariul.

NOUTĂȚI

Școlar. Se atrage atențiunea celor interesați, la dispozițiunile regulamentului seminarial, în sensul cărora cererile pentru primire în seminarul archidiececesan trebuie să fie înaintate la consistoriul archidiececesan până la 1 August nou 1903. Cele întrate după acest termen nu vor fi luate în considerare.

Secțiunile literare ale „Asociațiunii“ au fost întrunite în 14 Iulie n. în Sibiul. S'au făcut următoarele alegeri de membri noi: în secția economică I. A. de Preda, în secția istorică Dr. M. E. Cristea, în secția școlară Dr. I. Radu. În secția literară a rămas un loc vacant.

Serbările de la Baia-mare. Se fac mari pregătiri, pentru-ca adunarea generală a „Asociațiunii“, care se va ținé în 9 și 10 August n. în Baia mare, să fie cât se pöte de succésă. În numărul proxim vom publica programul după care vor decurge aceste zile de sörbătöre.

† Deputatul C. Fluger. Marți dimineața a reposat în Bistrița deputatul dietal Carol Fluger, în etate de 70 ani. S'a născut în 1833 în Bistrița, din părinți sași. Primul rol mai însemnat în viața publică l'a avut în 1861, când ca delegat al Bistriței a fost în audiență la M. Sa în cauza napastei suferite de Bistrița prin marele incendiu de atunci. În 1865 a luat parte la dieta din Cluj ca deputat al Bistriței; în 1867—68 a fost deputat la adunările universității săsești; în 1869—76 a fost deputat la dieta din Pesta, în care făcea parte din partidul deakist; în 1876 a luat conducerea judecătöriei cercuale din Bistrița, ear' de la 1884 reprezenta cercul Bistriței în dieta ungară, — ca membru al partidului liberal.

De ale comasărilor. Söptömana trecută o deputăție a locuitorilor români din Rășnov a fost în audiență la ministrul de justiție, spre a cere cercetare în cauza comasării hotărului, prin care proprietarii români se simt păgubiți, în favorul proprietarilor sași. Cum e informat „Magyar Polgár“, ministrul a promis spröj-nirea cercetării.

Rectificare. Reteritor la aprecierea ce am făcut în numărul 71 despre progresul eminent al unor elevi români de la gimnasiul de stat de aici din Sibiul, în interesul adevörilor facem rectificarea că, după cum aflăm, esamentul de maturitate abiturientul Pavel Roșca, fiul protopresbiterului tractului Unguraș, l'a prestat cu nota generală eminent, ceea-ce în anuar nu e făcut evident.

„Advocatul poporal“ se numește o revistă editată de dl Paul Rotariu în Timișöra. Apare la prima fie-cărei luni. Abonamentul face la an 6 coröne. Numörlul prim, apröut la 1 Iulie v. cuprinde material interesant și instructiv. Tot dl Rotariu a scos în ediție nouă legea comunală, revödută și înțegită. Exemplariul costă 1 coröna, plus 5 fileri porto.

În atențiunea medicilor. De la ministeriul comun de răsboiu s'a trimis tuturor municipiilor un circulariu, prin care acestea sunt recerate să trimită ministeriului o descripție a medicilor de pe teritoriul respectivului municipiu, cari ar voi să între în serviciul armatei în casurile de mobilizare. Pentru acest serviciu vor căpöta onorari coröspundötor și li-se va garanta din partea ministeriului chiar și pensie și despăgubire.

Coincidență. Luni (13 Iulie n.) s'au împlinit 25 ani de când în congresul din Berlin Austro-Ungaria a primit mandat să ocupe provinciile turcești Bosnia și Hertegovina, spre a face ordine în ele. Congresul era întrunit deja din 13 Iunie, ținönd în timpul din 13 Iunie până în 13 Iulie opt sedințe. În 13 Iulie congresul s'a dizolvat, ear' în 29 Iulie corpul de armată nr. 13, sub comanda generalului FZM. Philippovich, era deja în marș spre Bosnia. După câteva zile l'urmasse apoi diviziunea 18 sub comanda general-majorului baron Ioannovich. Ocupația s'a terminat în 20 Octöbre 1878, costând viața a 179 oficieri și 7000 soldați. La patru ani după acăsta, în 1882, a fost numit guvernator al acestor provincii Benjamin Kállay, — care cum am dat știre în numărul de Joi — a reposat Luni (13 Iulie), în ziua aniversării a 25-a a datului când Austro-Ungaria a primit mandatul de ocupare.

De necreșut! „Ellenzék“ (Cluj) în unul din numerii sei mai recentți spune, că în o comună din împrejurime la stăruința preotului reformat s'a înființat o reuniune de temperanță, cu statute în regulă, în sensul cărora membrii reuniunii primiau obligămintul de a se reținé de la ori-ce beutură alcoolică. Ministrul de interne însă nu a aprobat statutele, motivând că nu permite înființarea astorfel de reuniuni, cari tind să micșoreze venitele statului, pe cari le are din consumarea beuturilor alcoolice. — Ne vine cu greu a crede în esactitatea acestei știri, mai ales avönd în vedere acțiunea altui coleg de cabinet al ministrului de interne, a ministrului de culte Dr. Wlassica, care dă chiar și premii învöțătorilor cari înființöază în comună lor reuniuni de adulți, întrö scopurile cărora e și îndemnarea tinerimii de a se abstiné de la beuturi alcoolice.

Adunarea constituantă a „Jianei“. Fundatorii institutului de credit și economii „Jiana“ în Petroșeni, convöcă pe subscriitorii de acții la adunare generală constituantă pe 30 Iulie st. n. la 10 ore a. m. în Petroșeni, în localul „Wagner“. Întrö altele, adunarea va avö să voteze statutele, să alegă direcțiunea și comitetul de supraveghiere și să deë fundatorilor absolutoriu. Conform §-ului 155 din art. de lege XXXVII: 1875, pentru-ca adunarea să pöta lua hotăriri valide va trebui să fie prezenti la ea cel puțin 7 acționari (în persoană, ori prin plenipotențiati), reprezentând cel puțin 1/4 a capitalului social.

Teatrul Edison. Sămbătă și Duminecă se vor ținé în teatrul örășenesc din loc producțiunile profesorului Benkö, cu omul mecanic, care vorbește, plönge, serie, etc. Va mai fi de vödut dama magnetisată, Aga, și jocul serpentin al dşörei Rosa Belle, ale cărei prestațiuni sunt mult lăudate. Începutul reprezentațiunilor la orele 8 söra.

Morminte desgropate de apă. În districtele Neisse și Neustadt (Austria) ploile din söptömana trecută au făcut mari pustiri. În comuna Arnoldsdorf valurile au desgropat multime de morminte, împrăștiind pe câmp cadavrele morților; comuna Wildbrunn e total inundată, toate clădirile s'au prăbușit; în Ziegenhals valurile au mănă șapte case, ear' în Langenbrück treizeci și doué. Fötte mulți ömeni și-au aflat mörtea în valuri. Întreg teritoriul udat de grozava esundare e acoperit de cadavre de om și de animale.

Avansament stors cu amenințări. În șirul avansărilor de Duminecă (ziua regelui) în armata Sörbiei, oficerii pörtași la conspirația din 11 Iunie (asasinarea regelui Alexandru și reginei Draga) n'au fost luați în considerare. Din cauza acestei preterări câteva ziare din Belgrad fac aspre imputări ministrului de răsboiu, general Avacumovic, pretinönd unele (deosebi „Stampa“) abdicarea ministrului. Singur majorul Lazarevic, căpetenia conspirației, a fost avansat la rang de colonel, dar' — după cum spune „Stampa“ — numai după ce amenințase că și dă dimisia din armată, dacă nu-l vor avansa.

Apörötoriu, care cere pedepsirea clientului. În Octöbre a. tr. doi studenți juristi din Budapesta și-au reparat onörea cu sabia, primind unul dintre ei o blesură ușöră. Pentru a östä duellare au stat Sămbătă înaintea tribunalului, avönd unul dintre ei — cel cu blesura — apörötoriu chiar pe tatăl seu, avocatul Dr. Iuliu Kepes. Acesta în vorbirea de „apöröre“ a cerut pedepsă grea pentru clientul seu, ca să-i fie de învöțătură și să nu mai deë pe grozavul pentru ori-ce nimicuri, cum fusese și cauza duelului din chestie (cörtă de verbe). Tribunalul a dat ascultare cererii și a ösändit pe ambii duellanți la doué luni închisöre de stat.

Mort, pentru soție-sa. Economul Császár János din Sărkörszúr (längă Alba-regală) în una din zilele trecute eşid la câmp cu trăsura și fiind cu el și soție-sa, cătră amiazi a trimis pe soție-sa a casă cu trăsura, ear' el a rămas să lucreze. Söurt după plecarea caii s'au spăriat și s'au repeșit în fugă, fără ca femeia să-i pöta înfröna. Omul vedönd primejdia a alergat să ajungă trăsura și înfröneze caii. A alergat mult și era apröpe s'o ajungă, când deodată a căöut la pämët, mort. Din cauza prea marei sfortări de fugă a căpötat apoplexie de inimă. Caii au alergat mai departe până n sat, unde i-au înfrönat sătenii.

Știri mörunte. În Iladia în cursul unei tempestăți mari fulgerul a ucis pe femeia de 40 ani Iconia Radomir, care păzia la câmp o turmulă de 13 oi. Dintrö oi încă a fost ucise de fulger 12. — În munții Turietului (în ținuturile slovace) urșii s'au înmulțit așa de mult, că umblă în cete și atacă turmele și ciuröile în ziua mare; în zilele trecute au sfășiat 6 vaci și un mănz. — În Hilöb (comună în apropiere de Kézdivásárhely) Mercuri a fost un mare incendiu, care a mistuit apröpe o sută de case împreună cu toate clădirile economice din jurul lor. — Pe pusta „Iratos“ din hotarul comunei Vezeköny, secerătorii și-au făcut Duminecă söra foc în poiaza în care aveau să dörmă, spre a se apöra de țințari. N'au stins însă focul când s'au culcat. Preste nöpte apoi focul s'a întins la paiele pe cari durmiau secerătorii, aprindönd hainele pe patru fete, cari în urma arsurilor au murit a doua zi. — Törgul de törä în Alba-Iulia, care e să se țină în 26 Iulie, fiind-că ziua acăsta cade pe zi de Duminecă, se va ținé Luni (27 Iulie).

Abia cu patru söptömani înainte am comandat de la dta crucea duplă electro-magnetică nr. 86,967 R. B., și acum mă aflü deja deplin sănötos, pentru ce îi aduc profunda mea mulțămită. Totodată te rog să mi mai trimiți un aparat, pentru vecinul meu Iosif Laibach, care suferă de reumatism și căruia i-am recomandat invențiunea dtale, știind că ea vindecă cu siguranță. Cu stimă, Andreiu Tillmann, măestru-măsarü, Zomba (Tolna m.). Astfel de epistole de recunoștință primește dl Albert Müller (Budapesta, V Vadsz utca 42/V), inventatorul crucei duplă electro-magnetice nr. 86,967 R. B., cari töte sunt doveđi eclatante despre efectul binefăcötor al acestei cruce.

Notă oficială.

9 protopresbiterate mai sunt în restanță cu așternerea discului pentru fondul de pensiuni. Spre a finalisa acăsta chestiune cât mai curönd, se provöcă toți restanțierii a se grăbi cu așternerea rapörtelor și a banilor incurși. Parochii, cari nu au satisfăcut ordinelor date în acăsta privință, să fie indicați în raportul protopopesec.

Se atrage atențiunea oficiilor parochiale asupra faptului, că în timpul de vară se întöplă cele mai multe pericole de foc. Deci — spre a evita eventuala periclitare a averilor bisericesti — să caute a se solvi la timp premiile pentru asigurarea edificii bisericesti.

De asemenea să facă pașii de lipsă pentru achitarea taxelor ce au a le solvi comunele la fondul de pensiuni, ca să se evite aglomerarea de restanțe noué, a căror depurare devine apoi tot mai anevöösă.

Posta redacțiunei.

Seliște. Primit. Se va începe publicarea în numărul ce vine.

Răhäu. A fost înțeles locul nașterii. E esact?!

Se caută

Cârciumariu bun

pentru „Hotelul comunal” în Seliște, cât mai în grabă, sub condiții foarte favorabile. Tote utensiile trebuincioase de hotel se pun la dispoziție.

[146] 1—1

Primăria com. Seliște.

P. T.

Am onôre a anunța, că

Magazinul de încălțăminte

aflător în Sibiu, strada Cîsnădiei 11 (Hotelul Neurihner, în drépta de la intrare) sub firma M. Bachholzky's Nachfolger Weiss & Schlesinger, prin cumpărare a trecut în proprietatea mea și că îl voi conduce mai departe sub firma înprotocolată la tribunalul comercial:

Victor Dressnandt.

Totodată îmi permit a face cunoscut, că mi-am provădat magazinul meu cu marfă nouă în ghetă pentru domni, dame și copii, de tot soiul, și că în urma unei cumpărări favorabile cu bani gata, mă aflu în poziție de a mă pute pune la culmea ori-cărei concurențe.

Cu rugarea respectuoasă de a acorda întreprinderii mele deplină încredere, mă recomand,

cu distinsă stimă

141 [1—5]

Victor Dressnandt.

Nr. 506 1903.

[123] 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de paroch în parochia de clasa a II-a Balan-Suseni, tractul Ungurașului, prin acesta se descrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Venitele împreună cu acest post sunt cele fasonate la cota B. pentru întregirea venitelor preoțești de la stat. Venitele din parochie de jumătate și compet preoțesii vându-se până inclusiv 19 Februarie 1904. Informațiuni se pot câștiga de la comitetul parochial eventual oficiul protopresbiter.

Concurenții la acest post au a-și așterne petițiunile instruite conform normelor în vigoare la oficiul protopresbiter în termenul deschis și a se prezenta înaintea alegătorilor în vre-o Duminecă sau sâmbătoare pentru a cânta respective a celebra și cuvânta.

Oficiul protopresbiter gr.-or. Unguraș în conțelegere cu comitetul parochial respectiv. Fizeș-Sânpetru, 20 Iunie 1903.

Pavel Roșca
protopresbiter.

Nr. 542/1903.

[144] 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroch în parochia Tămășia, protopresbiteratul Unguraș, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în tabelul B. pentru întregirea de la stat, despre cari concurenții și pot lua informațiuni de la oficiul protopresbiter.

Concurenții au să-și așterne cererile instruite conform normelor din vigoare, până la termenul prefapt, subsemnatului oficiu protopresbiter, având până la expirarea concursului a se prezenta poporului în biserică în vre-o Duminecă sau sâmbătoare spre a cânta, respective a celebra și a cuvânta.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiter gr. or. rom. Unguraș. Fizeș-Sânpetru, 1 Iulie, 1903.

Pavel Roșca
protopresbiter.

Nr. 509 1903

[126] 2—3

Concurs

Pentru ocuparea posturilor de învățători de la școlile confesionale gr. or. române din mai jos însemnatele comune în protopresbiteratul gr. or. Avrig, se descrie prin acesta concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

1. Arpașul-superior, postul de învățătoriu, cu salariu anual de 600 cor., cuartir și lemnele necesare pentru foc.

2. Drăguș, postul de al doilea învățătoriu, cu salariu anual de 600 cor., cuartir și lemnele necesare pentru foc.

Doritorii de a ocupa vre unul din aceste posturi să-și subțernă cererile concursuale instruite conform cererilor în vigoare la subscrisul oficiu protopresbiter gr. or. Avrig în Avrig (posta Avrig, Felek, Szeben-vârmege) până la termenul susindicat.

Avrig, 22 Iunie 1903.

Oficiul protopresbiter gr. or. Avrig.

Ioan Cădea
protopresb.

Nr. 62/1903

[124] 2—3

Concurs

Prin acesta se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român” pentru ocuparea posturilor de învățători în următoarele parochii din tractul Hațegului:

1. Livezeni, cu salariu anual de 600 cor., cuartir constător din două chilii și bucătărie în pomposul edificiu școlar, și prospect încă de un venit până la 150 cor. prin ocupațiune în orele libere, compatibilă cu oficiul său.

2. Petrila-Brad. 3. Petrila-Gărgani. 4. Federi-Fizești. 5. Valea-Sângeorgiu. 6. Luncani. 7. Sânta Maria-de-petră. 8. Grid.

Salariul pentru fie-care este 600 cor. și cuartir.

Concurenții să-și cântărească bisericești și să-și trimită subsemnatului oficiu protopresbiter cererile, instruite conform normelor în vigoare, având fie-care a se prezenta în respectiva parochie, spre a-și cunoște poporul, căci numai așa poate avea prospect de a fi ales.

Hațeg, în 19 Iunie 1903.

În conțelegere cu comitetele parochiale — Oficiul protopresb. al Hațegului.

Titu V. Gheaja
protopresbiter.

Nr. 474/1903

[117] 3—3

Concurs

Pentru ocuparea posturilor de învățători în comunele mai jos însemnate, din protopresbiteratul Abrud, se descrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

1. Bucium-Cerbu. 2. Bucium-Isbita. 3. Cărpiniș cu Vărtop. 4. Ciuruleasa. 5. Galați. 6. Roșia cu Corna, — salariu anual 600 cor. din repartitie, cuartir și lemne de foc.

7. Bucium-Sat, salariu 600 cor. solvit în rate lunare anticipative din cassa bisericeii, cuartir, lemne de foc și grădină. Alesul învățătoriu va fi obligat a ține 9 luni școlă.

8. Pătrângenii cu Valea-Bulzului, salariu 600 cor., și adică: 291 cor. interesele după obligațiunea de stat, ear' restul din fondul școlar, cuartir, grădină și lemne de foc.

9. Trîmpoele, salariu 600 cor. din repartitie și lemne de foc.

Cuincuenalele se socotesc de la ziua alegerii.

Refectanții la vre-unul din aceste posturi au a se prezenta în vre-o Duminecă sau sâmbătoare în comune spre a-și arăta desteritatea în cântările bisericești.

Concursurile instruite conform legii au a se înainta în termenul indicat subsemnatului oficiu.

Oficiul protopresbiterat Abrud în conțelegere cu comitetele parochiale. Abrud, 19 Iunie 1903.

Petru Popovici
protopresb.

Pentru domnii preoți!

De la Librăria archidieceșană se poate procura

CONDICĂ

bine compactată în piele și cu
păreți tari,

în care (conform circ. cons. nr. 2142) sunt a se induce „momentele mai însemnate ce obvin în comună în decursul anului și cari merită a fi însemnate pentru posteritate.”

Conține 200 foi.

Prețul 6.60 cor., + porto postal 80 fil.

Arlejtési hirdetmény.

A nagyszabesi m. kir. állami elme-gyógyintézet önkezelési élelmészéhez szükséges sertésbűs, zsir és hentes készítmény szükségletének 1903. év hátralévő részére, esetleg az 1905. év végeig való biztosítása céljából a folyó hó 22-én d. e. 11 órakor, az elme-gyógyintézet gondnoki irodájában, — a hol a részletes feltételek meg tudhatók —, zárt írásbeli tárgyalás fog tartatni.

Az egy évi szükséglet körülbelül 4500 kg. sertésbűs, 3500 kg. zsir és 1000 kg. fehér és füstölt szalonna.

Felhivatlak mindazok a kik ezen szállítást elvállalni óhajtják, hogy egy koronás bélyeggel és 400 kor. bántapénzzel készpénzben, vagy elfogadhatónak minősített értékpapirokban, — névértékük szerint számítva — ellátott, magyar nyelven írott és sajátkezűleg aláírott, jól lepecsételt ajánlataikat, a melyekben a szállítandó, és az intézet gondnoki irodájában részletesen meg tudhatók, szükséglet szerinti cikkek árai egy illetőleg kettő és fél évi szállításra külön-külön ajánlkozva betűkkel és számokkal kiirandók, a fent kitett időben és helyen nyújtsák be.

[128] 3—3

Megjegyeztetik, hogy az ajánlat senki által vissza nem vonható, és a nem magyar nyelven írott vagy nem az arlejtési feltételek szerint szerkesztett ajánlatok azonnal visszautasítottak.

Megjegyeztetik ezen kívül, hogy az ezen hirdetésben kitett szükséglet mennyiségek csak megközelítőleg határozottak meg, és hogy a szerződött szállító tartozik a kitett mennyiségeknek többet vagy kevesebbet is — az elfogadott ajánlatában kitett áron szállítani.

Végül megjegyeztetik, hogy az intézet fenntartja magának azon jogot, hogy az egy évre avagy kettő és fél évre szóló ajánlatokat fogadjon elfogadni valamint, hogy a szállításokat azon vállalkozónak engedje át, a kit bármely okból megbízhatóbbnak tart.

Nagyszabesi, 1903. július hó 7-én.

A m. kir. állami elme-gyógyintézet igazgatósa.

In scopul cumpărării unui motor de petrol, vînd foarte efin

două mașini de treerat cu vîrtejuri (Göpel)

cu scuturătoare de paie și site de ciur, pentru doi și patru cai, practicabile, pe rôte, cea din urmă folosibilă și la sdrobit de trifoiu. — A se adresa în

[131] Cristian nr. 184. 2—2

Nr. 278

[143] 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de paroch în parochia de clasa a III-a Cărbîți cu filia Bretein, tractul Deva, pe baza soluțiunei Ven. Consistoriu din 20 Maiu c. nr. 5461 bis. și a concludului comitetului par. din 22 Iunie c. se descrie concurs repetit cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Tel. Rom”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în cota B. pentru întregirea de la stat.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne cererile lor conform normelor în vigoare în termenul deschis subscrisului oficiu protopresbiter, având a se prezenta înaintea alegătorilor spre a cânta, resp. a celebra și cuvânta.

Deva, 24 Iunie 1903.

Oficiul protopresb. al tractului Devei, în conțelegere cu comitetul parochial.

George Romanul
protopresbiter.

Nr. 348 1903

[115] 3—3

Concurs

Pentru întregirea posturilor de învățători, în comunele mai jos numite, din protopresb. Alba-Iulia, se descrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „T. Rom”.

1. Alba-Iulia-maieri, postul de învățătoriu împreună cu cantonatul, salariu 600 cor. solvit în rate lunare anticipative, cuartir și lemne; ear' din cantonatul 300 cor. Preferiți vor fi concurenții, cari posed cunoștințele necesare, pentru conducerea corului bisericesc deja esistent.

2. Bucerdea-vinosa, cu salariu de 600 cor. din repartitie, cuartir și lemne.

3. Cetea, două posturi, cu salariu a 600 cor. din repartitie și 300 cor. ajutor de la stat, cuartir și lemne.

4. Ciugud, cu salariu de 600 corone, din cari 400 cor. după arênda unui fînaț, ear' restul din repartitie, cuartir și lemne.

5. Limba, cu salariu de 600 cor., din cari 444 cor. ajutor de la stat, ear' restul din repartitie, cuartir și lemne.

6. Magina, cu salariu de 600 cor. solvit din lada bisericeii, cuartir și lemne.

7. Metes, cu salariu de 600 cor., din cari 240 ajutoriu de la stat, ear' restul din repartitie, cuartir și lemne.

8. Păclisa, cu salariu de 600 cor. din repartitie, cuartir și lemne.

9. Tăuțiu, cu salariu de 600 cor. din repartitie, cuartir și lemne.

Cei aleși la aceste posturi vor fi datori a conduce școlarii, în Dumineci și sâmbători, la biserică având a cânta cu ei la s. liturgie.

Cererile instruite conform normelor se vor înainta subsemnatului oficiu în termenul susindicat.

Oficiul protopresbiterat gr. ort. Alba-Iulia, în conțelegere cu comitetele parochiale. Alba-Iulia, 18 Iunie 1903.

Ioan Teculescu
protopresbiter.

Cartea consilierului de medicină Dr.

Müller, apărută deja în a 40-a ediție, care tractează despre

Conturbările în sistemul nervos și secșual

precum și despre vindecarea radicală a lor, se poate procura prin toate librăriile.

Pentru 1 cor. 20 fileri în mărci postale o trimite franco Curt Röber, Braunschweig.

[3] 27—38

Veritabilul lac Christoph

DAUERHAFT GERUCHLOS SOFORT TROCKNEND

Veritabilul lac Christoph

DERECHTE

Christoph-Lack

IST DER BESTE ANSTRICH FÜR FUSSBÖDEN.

face cu puțință a unge podinele fără de a deranja odăile, fiind-că se evită mirosul neplăcut, propriu colorii și lacului de oleiu, care se sventă lăcut și e lipicios. Folosirea e atât de simplă, în cât ori-cine poate unge podinele, cari se pot țerge cu rize umede, fără să pîrdă luciu. — Se uoiesc:

lac lucitor colorat de podine,
brun-gălbui și brun-mahagoni, care acopere ca oleiul și dă luciu: dect folosibil deopotrivă la podine noue și vechi. Acopere pe deplin pete vechi, vîpsela anterioară, etc.; și

lac lucitor curat (necolorat)
pentru podine noue și parchete, care dă numai luciu. Mai cu sémă pentru parchete și podine de tot noue, anse deja cu colorii de oleiu. Dă numai luciu și nu ascunde modelul lemnului.

Colți postali circa 35 m. pătr. (2 odăi mijlocii) fl. 5.90 v. a.

În toate orasele unde sunt depozite, comănde directe vor fi transmise acestora: vîpsiri de model și prospecte gratis și franco. La cumpărare se va lua sîma precis la firmă și marca firmei, fiind-că acest fabricat esistent din 1850 se imităză multu și se falsifică, în cât se pune în comărciu o mară slabă, care nu corespunde scopului.

Francisc Christoph
inventator, singurul fabricant al veritabilului lac lucitor de podine.

Praga-K. Berlin, NW.

Sibiu: W. Gustav Simonis. Brașov: H. Zintz. Orăștie: Kercsed G. Făgăraș: J. Jaros. Medias: Martin Schemmel.

[132] 2—15

VINETELA

Mai bună la albituri!

— Sub scutul legilor. —

Vinetela cea mai plăcută în spălătorii și gospodării.

Eftină și neîntrecută.

1 sticlă mică de 24 fl. ajunge la 10 spălături. — 1 sticlă mare costă 1.60 cor., 1/2 sticlă 1 cor.

Se capătă pretutindenea!

Să ne ferim de imitațiuni!

Singurii producători:

FRATII HOCHSINGER, fabrică chimică

BUDAPESTA
VI., str. Rozsa 85.

[116] 3—16